Dosarul nr.3-3046/2023
2-22184206-12-3-15122022-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

15.04.2025 mun.Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru,
Preşedintele şedinţei, judecător Liudmila Holeviţcaia,
Grefier Cristina Verlan,

examinând în ședința de judecată publică acțiunea în contencios administrativ a reclamantului ***** împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, persoane terțe Roman Talmaci, Ministerul Justiției al Republicii Moldova privind anularea actelor,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

Reclamantul – ***, executor judecătoresc, la 15.12.2022 a depus acțiune de contencios administrativ împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești(în continuare, UNEJ), prin care a formulat următoarele cerințe:

- anulare ca fiind ilegale a punctului 8, în partea ce se referă la executorul judecătoresc Roman Talmaci și ***** integral, din Hotărârea Congresului XVI al executorilor judecătorești din 16.09.2022 și al răspunsului ***** din 14.11.2022 al UNEJ precum și a mesajului din poșta electronică din 01.12.2022 ora ***** al UNEJ, contestate de către executorul judecătoresc *****;

În argumentarea acțiunii depuse, reclamantul a invocat următoarele: prin Ordinul Ministrului Justiției ***** din 6 octombrie 2009, a fost instituit grupul de lucru responsabil de elaborarea proiectului de lege cu privire la executorii judecătorești, care a fost elaborat în vederea executării Programului de activitate al Guvernului Republicii Moldova 2009-2013 "Integrare Europeană: Liberate, Democrație, Bunăstare", care conține drept obiectiv reformarea sistemului de executare a hotărârilor judecătorești prin instituirea sistemului de executori judecătorești privați.

În data de 17.06.2010, de către Parlamentul RM a fost adoptată Legea nr.113 privind executorii judecătorești, publicată la 23.07.2010, în Monitorul Oficial*****

Potrivit prevederilor art.55 alin.(2) al Legii nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, care prevede în mod expres că, în termen de 2 luni de la data publicării prezentei legi, Ministerul Justiției va elabora și va aproba actele normative necesare organizării și funcționării sistemului de executare silită. Or, prin prisma prevederilor Hotărării Curții Constituționale a RM cu ***** din 20.01.2015 „Legea trebuie interpretată în sensul producerii efectelor ei și nu în sensul neaplicării ei".

Potrivit art.63 alin.(2) din Codul civil al RM (în redacția din 2010, cînd intrat în vigoare Legea nr.113 din 17.06.2010), persoana juridică de drept public se consideră constituită în

momentul intrării în vigoare a actului normativ prin care se aprobă regulamentul ori statutul ei sau în momentul indicat în act.

Deci, în speță, legiuitorul prin instituirea normelor de drept regăsite la lit.(b) art.50 din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești lit.(c) art.50 din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești și alin.(3) art.54 din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, a prevăzut că entitatea Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești RM va fi legal constituită în momentul intrării în vigoare a actului normativ, prin care se va aproba Statutul UNEJ, fiind un moment viitor.

Și în acest sens, este de menționat că, în Monitorul Oficial un asemenea act normativ, în temeiul cărui ar fi aprobat Statutul UNEJ, nu a fost publicat din 2010 și până în prezent.

Este cert și evident că UNEJ, în mod legal, nu a fost constituită până în prezent, activând în mod fraudulos, în interesele unui grup. Or, atât entitatea UNEJ, cât și organele sale de conducere în condițiile Legii nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, nu dispun de atribuții ce le-ar conferi dreptul de a aproba un act normativ, prin care să aprobe Statutul UNEJ.

Potrivit informațiilor publicate pe pagina privată web - unej.md, precum și informațiilor din internet, Statutul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, a fost aprobat prin Hotărîrea nr.1 a Congresului executorilor judecătorești din 21.09.2010, însă pînă în prezent acest Statut, analogic hotărârii nominalizate, în condițiile Legii nr.173 din 06.07.1994 privind modul de publicare și intrare în vigoare a actelor oficiale, nu a fost publicat în Monitorul Oficial. Mai mult ca atât, reieșind din prevederile Legii nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, nici UNEJ, nici Congresul UNEJ, nu dispun de asemenea atribuții legale de adoptare a actelor normative, or, actele normative se adoptă conform Legii nr.780/2001 privind actele legislative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, **********, art.210), Legii nr.317/2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2003, ********** art.783), și după abrogare deja în baza Legii nr.100 din 22.12.2017 cu privire la actele normative, publicat în 12.01.2018 în Monitorul Oficial ***** art.34.

În condițiile art.63 alin.(1) din Codul civil, este prevăzut în mod expres că, persoana juridică se consideră constituită în momentul înregistrării ei de stat, însă UNEJ din 2010 pînă în prezent nu s-a înregistrat în mod corespunzător în Registrul de stat al unităților de drept, deținut actualmente de către Instituția Publică Agenția Servicii Publice. Or, chiar și Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, IDNO - 1*****, a fost înregistrată în Registrul de stat al persoanelor juridice, în mod analogic, Consiliul Superior al Magistraturii, IDNO *****, a fost înregistrat în registrul prenotat încă în 19.07.1996, circumstanțe ce denotă necesitatea înregistrării de stat, indiferent de tipul entității, însă UNEJ până în prezent se eschivează de la această obligațiune legală, activând în afara cadrului legal din 2010 și până în prezent, fiind lipsită de capacitatea de exercițiu a drepturilor procedurale civile.

Din data intrării în vigoare a Legii nr.113 din 17.06.2010, în special - 23.07.2010 și până în prezent, un Regulament de activitate al Consiliului UNEJ, nu a fost aprobat. Or, actul normativ respectiv, ar asigura aflarea în albia legală a unui asemenea organ executiv al UNEJ, în mod analogic, activând Parlamentul RM - în baza Legii pentru adoptarea Regulamentului Parlamentului nr.797-XIII din 02.04.1996, Ministerul Justiției al RM activează în baza unui Regulament, în special aprobat prin Hotărîrea nr.698 din 30.08.2017 cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești constituit pe lîngă UNEJ RM, activează prin adoptarea Ordinului MJ al RM nr.1***** din 20 februarie 2017 cu privire la aprobarea Regulamentului de activitate al Colegiului disciplinar al executorilor

judecătorești, precum și în cazul Comisiei de licențiere a executorilor judecătorești activează prin adoptarea Ordinului MJ al RM ***** din 30 iulie 2015, cu privire la aprobarea Regulamentului de activitate al Comisiei de licențiere.

Însă, Consiliul UNEJ RM, care se bucură de un spectru larg de atribuții regăsite la art.42 alin.(3) lit.(d) al Legii nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, din 2010 și până în prezent activează în lipsa unui regulament, lăsând loc acțiunilor arbitrare și realizării intereselor de grup, care sunt realizate de către factorii de decizie ai acestei entități, iar, pentru a exemplifica cu certitudine un asemenea comportament manifestat de către Consiliul UNEJ, este necesar de a reflecta atitudinea arbitrară și discriminatorie a acestui organ în procesul de realizare a atribuțiilor funcționale în baza prevederilor art.42 alin.(3) lit.(h) al Legii nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, cu privire la asigurarea convocării congresului executorilor judecătorești și derulării în mod legal al acestui exercițiu.

Potrivit prevederilor art.18 alin.(1) lit.(a) al Legii nr.113 din 17.06.2010, activitatea executorului judecătoresc se suspendă în cazul deținerii unei funcții elective sau a funcției de secretar general al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești - pe durata mandatului.

Potrivit art.43 alin.(1) al Legii nr.113 din 17.06.2010, Președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești este ales prin vot secret pe un termen de 4 ani.

Din 23.07.2010, data la care a intrat în vigoare Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, și pînă în prezent, în condițiile lit.(a) alin.(1) art.18 din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, a fost ordonată suspendarea activității doar a unui executor judecătoresc -*****, care deține funcția de Secretar general al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, în rest, nici un ordin de suspendare a activității executorilor judecătorești ce ar deține o funcție electivă, precum cea de Președinte al UNEJ, nu a fost suspendată pe durata mandatului, iar, Președinții UNEJ - ***** și ulterior Talmaci Roman, care actualmente deține funcția electivă de Președinte al UNEJ RM, exercită concomitent și funcția de executor judecătoresc, contrar prevederilor imperative ale art.18 alin.(1) lit.a) al Legii nr.113 din 17.06.2010, în pofida faptului că potrivit art.18 alin.(4) al Legii nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, este prevăzut în mod expres că: în cazul prevăzut la alin.(1) lit.a) a art.18, suspendarea se dispune prin ordin al ministrului justiției din oficiu sau la cererea Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, circumstanțe care elucidează faptul că Ministerul Justiției tacit a acceptat și tolerat un asemenea abuz din partea celor ce dețin funcții elective în UNEJ.

La caz, întru exemplificarea necesității suspendării activității executorului judecătoresc pe perioada deținerii unei funcții elective, este necesar de a menționa că, în condițiile art.3 alin.(7) din Legea nr.947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii este prevăzut că, la alegerea în calitate de membru al Consiliului Superior al Magistraturii, persoanele care ocupă funcții administrative, în termen de 30 de zile de la data alegerii, depun cerere de suspendare a activității administrative pe perioada exercitării mandatului de membru al Consiliului Superior al Magistraturii".

În lumina celor elucidate este necesar de remarcat faptul că, din 2010 și până în prezent, funcția de Președinte al UNEJ (exercitată de ***** și ulterior Talmaci Roman), este neremunerată, circumstanțe care trezesc dubii rezonabile cu privire la integritatea acestor persoane, care exercită această funcție în mod gratuit, de la prima vedere.

La 12.08.2022, reclamantul *****, executor judecătoresc, deținător al licenței pentru exercitarea profesiei de executor judecătoresc seria***** eliberată la 04.12.2015 de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, cod personal ***** a recepționat prin intermediul

poștei electronice Hotărârea ***** din 22.07.2022 emisă de către Consiliul UNEJ RM, în temeiul cărui a fost convocat Congresul ordinar pentru 16.09.2022.

Din star, este evident, din conținutul hotărârii prenotate, că Consiliul UNEJ RM a convocat acel congres cu încălcarea prevederilor legale cu caracter imperativ regăsite la art.43 alin.(4) al Legii nr.113 din 17.06.2010, care prevede în mod expres că, Congresul se convoacă de către Consiliu, anunțând-se executorii judecătorești în prealabil cu cel puțin o lună despre data, ora și locul desfășurării ședinței, despre ordinea de zi și raportorii, fiind informat în acest sens și Ministerul Justiției. Participarea la congres este obligatorie. În speță nici un raportor nu a fost anunțat, iar, lucrările congresului în data de 16.09.2022 au derulat în mod confuz, de către dintele UNEJ RM, Secretar General și membrii Consiliului UNEJ RM, la propria sa discreție.

Este de menționat faptul că, potrivit prevederilor pct.5.27 ale Statutului UNEJ, publicat în MO al RM), conform ordinii de zi aprobate, se prezintă în fața membrilor Congresului materialele întocmite referitoare la problematica ce urmează a fi dezbătută și aprobată, precum și proiectele de hotărâri și rezoluții. La caz, aceste prevederi nu au fost respectate de către UNEJ RM, iar tot Congresul a derulat prin vociferarea de la tribună a materialele întocmite referitoare la problematica ce urmează a fi dezbătută și aprobată, fără prezentarea în fața membrilor UNEJ RM a materialelor care ar trebui să fie întocmite, circumstanțe în care, în mod logic nu a fost posibilă studierea în prealabil a materialele ce urmează analizate, aprobate și adoptate, generând imposibilitatea de a vota cu majoritate simplă trecerea directă la dezbaterea materialelor supuse aprobării Congresului, fapt care generează încălcarea prevederilor pct.5.28 ale Statutului UNEJ RM (nepublicat în MO al RM).

O listă ținută de Secretariat nu a fost adoptată în vederea înscrierii membrilor Congresului ce doresc să participe la dezbateri, fapt care reflectă încălcarea prevederilor pct.5.29 ale Statutului UNEJ RM (nepublicat în MO al RM).

Potrivit prevederilor pct.5.36 ale Statutului UNEJ RM (nepublicat în MO al RM), este prevăzut în mod expres că: Membrii Congresului care îndeplinesc condițiile prevăzute de lege și Statut pentru a candida în vederea ocupării uneia dintre funcțiile elective ale profesiei își vor anunța candidatura în plenul Congresului. Persoana poate fi propusă și de un alt membru al Congresului. În acest caz dacă persoana propusă își exprima în fața Congresului dezacordul cu introducerea sa în buletinul de vot, ea nu va fi supusă votării.

La caz, executorul judecătoresc Roman Talmaci, în urma exprimării obiecțiilor în privința candidaturii sale, inclusiv exprimate de către reclamantul executor judecătoresc *****, a luat cuvânt, exprimându-și poziția în linii generale, precum că (Lttps://tv8.md/2022/04/07/ancheta-vila-de-lux-si-cladiri-in-centrul-chisinaului-averea-si dosarele -controversate-ale-unei-candidate -la -***** candidatura sa nu este tocmai una potrivită, poziție care a fost susținută în mod integral de către reclamant, însă fără a supune votului, potrivit prevederilor pct.5.37 ale Statutului UNEJ RM (nepublicat în MO al RM), subiectul respectiv a fost omis prin exprimarea unor poziții separate direct din sală de către simpatizanții candidaturii sale, trecând acest subiect fără a supune votului, fapt care reprezintă o încălcare esențială.

Mai mult ca atât, reclamantul executor judecătoresc ***** a solicitat să se expună asupra unor obiecții suplimentare în privința candidaturii executorului judecătoresc Roman Talmaci în calitate de membru al Consiliului UNEJ, reieșind din considerentul existenței a două decizii irevocabile, care reflectă ilegalitatea activității și abuzurile admise de către executorul judecătoresc Roman Talmaci în mandatul său precedent, comise anume în calitate de președinte al UNEJ RM, în special: decizia nr.3a-354/20 din 13.04.2021 adoptată de către Curtea de Apel Chișinău; decizia nr.3a-953/21 din 24.11.2021 adoptată de către Curtea de Apel Chișinău,

reflectând incompatibilitatea candidaturii executorului judecătoresc Roman Talmaci la funcția de membru al Consiliului UNEJ RM și, respectiv, funcția de președinte al UNEJ RM, însă reclamantului executor judecătoresc ***** nu i s-a acordat posibilitatea de a cere supunerea votului subiectul invocat, iar, membrii Congresului în mod selectiv și-au exprimat dezacordul în acest sens și s-a trecut la înregistrarea următoarelor candidaturi, ca rezultat s-a adoptat hotărârea contestată, în parte.

Astfel, la 05.10.2022, reclamantul a recepționat Hotărârea Congresului XVI al executorilor judecătorești din 16.09.2022, prin intermediul poștei electronice.

Menționează că, la 04.11.2022, reclamantul a expediat prin intermediul poștei sale electronice cererea prealabilă cu***** din 04.11.2022, la adresa electronică a pârâtei.

Iar, la 08.11.2022, prin intermediul aplicației Zoom, a avut loc ședința Consiliului UNEJ RM, la care a fost pusă în examinare cererea prealabilă cu***** din 04.11.2022, și în procesul examinării căreia, președintele UNEJ RM - Talmaci Roman, a recunoscut că, și-a expus poziția în Congresul din 16.09.2022 precum că, candidatura sa nu este tocmai una potrivită, poziție care a fost susținută în mod integral de către reclamant, însă fără a supune votului, s-a trecut peste acest subiect. Subsecvent, este de menționat că, în cadrul Biroului reclamantului este evidență video-audio 24/24, și în cazul în care pârâtul va infirma faptele prenotate, reclamantul va prezenta probe suplimentare și la necesitate va denunța aceste fapte organelor coercitive ale statului întru atragerea la răspundere pentru asemenea acțiuni ilicite.

Este de menționat faptul că, la 04.11.2022, reclamantul a solicitat eliberarea copiei dosarului administrativ, însă pârâtul nu a eliberat nici un act tocmai pentru a avea posibilitate de a falsifica toate actele cu antedatare, pentru a-și acoperi toate abuzurile, însă aceste fapte cu siguranță vor fi examinate de către organele coercitive ale Statului, reclamantul va acționa, fără echivoc. Or, Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, reglementează în mod expres procesul și competențele de adoptare a hotărârilor de către organul profesional, iar, Codul administrativ acordă suficiente garanții în sensul admiterii cerințelor formulate de către executorul judecătoresc *****, care au fost sfidate în mod ilegal și absolut abuziv de factorii de decizie din cadrul UNEJ, pentru ce va răspunde în fața Legii.

Mai mult ca atât, odată cu revenirea executorului judecătoresc Roman Tălmăci în funcția de președinte al UNEJ RM, au fost reluate practicile tenebre de intimidare a celor ce au o viziune diferită de pozițiile domniei sale, cu utilizarea postului de președinte al UNEJ RM în vederea atingerii intereselor de grup, lobate de acesta, iar executorul judecătoresc ***** condamnă vehement aceste abuzuri.

Subsecvent, este de menționat și faptul că, informațiile apărute în spațiul online afectează în mod incontestabil reputația executorului judecătoresc Roman Talmaci, care prin prisma celor relatate nu poate fi reținută ca fiind una ireproșabilă, iar, voturile obținute în favoarea sa, au fost obținute inclusiv datorită faptului că, executorul judecătoresc Roman Talmaci este responsabil și își atribuie calitatea de dezvoltator al aplicației electronice(soft) denumit ca Sistemul Informațional de evidență și gestiune a dosarelor de executare, punând contracandidații într-o poziție inechitabilă, iar o asemenea favorizare a poziției sale este una absolut abuzivă.

Conform art.6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Art.14 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prevede expres că, exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau orice alta situație.

La caz, argumentele invocate de reclamant, în opinia reclamantului, justifică cerințele sale și indică respectiv la ilegalitatea hotărîrii contestate, ceea ce denotă că aceste argumente necesită un răspuns concret și cert, luând în considerațiune faptul că, garanțiile procedurale în sensul art.6 §1 CEDO presupun că părțile la proces au dreptul să prezinte orice observații pe care le consideră relevante pentru cauză, care este efectiv doar în cazul în care cererile și observațiile părților sunt într-adevăr „ascultate", adică examinate de către instanța sesizată. Iar, instanța trebuie să efectueze o examinare efectivă a mijloacelor, argumentelor și probelor prezentate de părți (Kraska împotriva Elveției, pct. 30; Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, pct. 59, Perez împotriva Franței (MC) pct. 80). O interpretare restrictivă a garanțiilor oferite de art.6 §1 CEDO nu este justificată. Pentru a asigura exercitarea efectivă a drepturilor garantate de art.6 CEDO, autoritățile judiciare trebuie să dovedească „diligență". De altfel, viciile admise de prima instanță nu pot fi corectate decât în cazul în care decizia contestată este supusă controlului de către un organism judiciar cu jurisdicție deplină și care oferă el însuși garanțiile impuse de art.6 par.1 CEDO.

Prin urmare, instanțele judecătorești sunt obligate să-și motiveze soluțiile și concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre. In cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§ 1 din CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994).

Totodată, potrivit prevederilor regăsite în Hotărîrea CEDO din 13.12.2001 (cererea n*****) cauza Mitropolia Basarabiei și Alții c.Moldovei, înalta Curte reamintește în jurisprudența sa constantă conform căreia expresia „prevăzută de lege" din articolele 8-11 ale Convenției nu numai că cere ca măsura incriminată să aibă o bază în dreptul intern, dar vizează, de asemenea, și calitatea legii în cauză, care trebuie să fie suficient de accesibilă și previzibilă în ceea ce privește efectele ei, adică să fie enunțată cu destulă precizie, astfel încât să permită persoanei - în caz de necesitate, cu o consultare adecvată, să-și determine conduita sa (hotărârile Sunday Times v. Royaume Uni (nr.1), 26 aprilie 1979, seria A nr.30, p.31 § 49, Larissis et autres V.Grece, 24 februarie 1998, Recueil 1998-1, p.378, § 40, Hashman et Harrup v. Royaume-Uni [GC], nr.25594/94, § 31, CEDH 1999 VIII, Rotaru v. Roumanie [GC], nr.28341/95, § 52, CEDH 2000-V).

Pentru a răspunde acestor exigențe dreptul intern trebuie să ofere o anumită protecție împotriva ingerințelor arbitrare ale autorităților publice în drepturile garantate dc Convenție. Atunci când este vorba de chestiuni care aduc atingere drepturilor fundamentale, legea este contrară principiului preeminenței dreptului, acesta fiind unul din principiile fundamentale ale unei societăți democratice consacrat de Convenție, dacă marja de discreție prevăzută de lege oferă executivului împuterniciri largi. Legea trebuie să definească cu suficientă precizie scopul oricărei marje de discreție și modalitățile de exercitare a acesteia (HTchaouch v.Bulgarie [GC], nr.30985/96, § 84, CEDH 2000-XI).

Nivelul de precizie a legislației interne - care nu poate în nici un caz să prevadă toate ipotezele - depinde într-o măsură considerabilă de conținutul instrumentului în cauză, de

domeniul pe care-1 reglementează și de numărul și statutul celor cărora li se adresează (hotărârile *Hashman et Harrup* citată anterior, § 31 și *Groppera Radio AG et autres* v. *Suisse,* 28 martie 1990, seria A nr.173, p.26, § 68).

Ilegalitatea aprecierilor UNEJ pe marginea cererilor reclamantului, este reflectată prin prisma constatărilor regăsite în Hotărîrea nr.12 din 14.05.2015 a Curții Constituționale a RM, și în speță fiind aplicabile în mod direct prevederile art.14 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care prevede în mod expres că, exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau orice alta situație.

Iar, din pozițiile neoficiale ale membrilor Congresului UNEJ RM, candidatura executorului judecătoresc Roman Talmaci a fost susținută anume datorită faptului că ultimul gestionează și este responsabil asupra sistemului electronic, impus de către UNEJ RM, prin intermediul cărui executorului judecătoresc Roman Tălmăci exercită presiune asupra membrilor UNEJ, fiind poziționat preferențial față de restul candidaturilor în componența consiliului, unde a candidat și reclamantul, însă în lipsa unor privilegii asemenea executorului judecătoresc Roman Talmaci, a fost votat de un număr infim de membri, dacă este să credem rezultatelor buletinelor de vot, care nu au avut nici o măsură de asigurare în privința falsificării, de către factorii de decizie ai UNEJ printre care se numără cu siguranță și executorul judecătoresc Roman Tălmăci.

În acest sens, reclamantul remarcă faptul că jurisprudența Curții Europene pentru Apărare Drepturilor Omului (cauza Aurel Beian împotriva României, 06 decembrie 2007), potrivit căreia deosebirile de tratament sunt discriminatorii dacă nu au o justificare obiectivă și rezonabilă. Astfel în hotărârea Curții Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului menționată supra, statul români a fost condamnat, reținându-se existența unei jurisprudențe neunitare, care a creat un tratament inegal unor persoane aflate în situații identice. în această cauză. Curtea Europeană pentru Apărare Drepturilor Omului a reținut că interpretarea și aplicarea dispozițiilor legii a fost soluționată îi mod diferit de instanțele judecătorești și a apreciat situația ca fund contrară principiului securități raporturilor juridice, care se regăsește în totalitatea articolelor Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, constituind unul din elemente fundamentale ale statului de drept. În concluzie, Curtea Europeană pentru Apărarea Drepturile Omului a reținut încălcarea art.6 și art.1 al Protocolului 1 adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, combinat cu art.14 CEDO. Or, pînă în prezent, executorii judecătorești la trecerea de la stat la activitate privată, s-au bucurat de transferuri dintr-o circumscripție în alta, și aceste transferuri se operează și în prezent anume la discreția intimatului UNEJ RM, iar, prin eventuala respingere a prezentei cereri se va institui pârghie în plus în gama abuzurilor manifestate de pîrîtul UNEJ RM, în coraport cu partea tânără a corpului executorilor judecătorești, generând în acest mod și o concurență neloială.

Conform art.43 al Constituției RM, orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegre a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului. Salariații au dreptul la protecția muncii. Măsurile de protecție privesc securitatea ș igiena muncii, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim pi economie, repaosul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții grele precum și alte situații specifice. Durata săptămânii de muncă este de cel mult 40 de ore. Dreptu la negocieri în materie de muncă și caracterul obligatoriu al convențiilor colective sînt garantate.

Conform art.54 alin.(2) al Constituției RM, exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționali integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenire tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității imparțialității justiției.

Concomitent, menținerea în vigoare a hotărîrii atacate ar duce inevitabil la încălcarea drepturilor reclamantului regăsite la art.13 din CEDO și art.47 din Carta Drepturilor fundamentale a UE, fiind regăsit în instrumente internaționale, cum ar fi art.8 din DUDO (Declarația Universală a Drepturilor Omului) și art.2 alin.(3) din ICCPR (Pacte Internațional cu privire la drepturile civile și politice).

Este de menționat că, deși decizia unde se manifestă puterea discreționară se referă la aspectele care, într-un cadru legal, conferă autorității publice o anumită libertate de decizie, acei lucru nu presupune în nici un caz devierea de la litera legii, or, decizia luată în mod discreționar trebuie să fie una optimă, să corespundă finalității actului, sensului legislației în vigoare, principiilor generale ale dreptului intern și internațional, drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, deci să corespundă scopului urmărit, care alcătuiește esența „dreptului discreționar", a cărui realizare se efectuează cu respectarea principiilor legalității, oportunității și a echității. Cu alte cuvinte, autoritatea publică posedă, o marjă discreționară, în măsura în care nu afectează de o manieră nejustificată drepturile fundamentale ale persoanei, adică decizia discreționară trebuie să fie una cuvenită, concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile art.137 alin.(1) din Codul administrativ, potrivit căruia autoritățile publice „trebuie" să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Prin urmare, Consiliul UNEJ era obligat potrivit legii să-și exercite discreția.

Prin prisma art.225 alin.(1), (2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

La acest capitol, relevante întru soluționarea justă a litigiului sunt și prevederile art.118 din Codul administrativ, potrivit cărora motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. în motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Principiul motivării impune necesitatea ca autoritatea care emite un act administrativ să arate, în mod expres, elementele de fapt și de drept care determină adoptarea deciziei respective. Motivarea reprezintă un element esențial pentru formarea convingerii cu privire la legalitatea și oportunitatea actului administrativ, constituind, totodată, o garanție a alegerii soluției optime de către organul de decizie.

Amploarea și detalierea motivării depind de natura actului adoptat, iar cerințele pe care trebuie să le îndeplinească motivarea depind de circumstanțele fiecărui caz. Așadar, deși motivarea reprezintă o obligație generală, aplicabilă oricărui act administrativ, ea face obiectul unei aprecieri *in concerto*, după natura acestuia și contextul adoptării sale, prin prisma obiectivul său, care este prezentarea într-un mod clar și neechivoc a raționamentului instituției emitente a actului. Motivarea urmărește o dublă finalitate: îndeplinește, în primul rând, o funcție de transparență în profitul beneficiarilor actului, care vor putea, astfel, să verifice dacă actul este sau nu întemeiat; permite, de asemenea, instanței să realizeze controlul său jurisdicțional, deci în cele din urmă permite reconstituirea raționamentului efectuat de autorul actului pentru a ajunge la adoptarea acestuia; desigur ea trebuie să figureze chiar în cuprinsul actului și să fie realizată de autorul său.

În conformitate cu art.21 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege. Colegiul reține în principiu, ingerința în drepturile persoanei în cazurile și condițiile stabilite de lege, însă aceasta trebuie să fie proporțională. Astfel, conform art.29 alin.(1) - (3) din Codul administrativ, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. 0 măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit. Principiul proporționalității se referă la faptul că măsurile prin care se efectuează o ingerință în drepturile persoanei ar trebui folosite cu atenție și numai atunci când este cu adevărat urgent. Prin urmare, puterea publică nu ar trebui să intervină în drepturi mai mult decât este necesar. în așa fel, o măsuri oficială întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: are un scop legitim; este potrivită; necesară și rezonabilă. Măsura oficială este întotdeauna potrivită dacă ajută la promovarea obiectivului dorit.

Astfel, dacă este sau nu potrivită cu scopul legitim măsura de respingere a solicitărilor apelantului de către pârât, nu poate fi apreciată din lipsă de elemente de fapt ce urmau a fi acumulate conform art.22, 85 alin.(3) și 87 din Codul administrativ, dar și din lipsa scopului legitim, care nu numai că nu este enunțat, dar nici motivat, circumstanța care denotă încălcarea art.31 și art.118 alin..(1)- (3) din Codul administrativ. Or, din dosarul administrativ nu pot fi desprinse elementele de fapt care ar justifica necesitatea măsurii, și anume netransferarea apelului conform cererii din 21.08.2017. Având în vedere că proporționalitatea este strânsă legătură cu rezonabilul, la caz lipsește și rezonabilitatea măsuri adoptate de Consiliul UNEJ. Or, măsura oficială întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este discripțională în raport cu scopul urmărit.

Procedura administrativă este marcată de un șir de obligații pozitive pe care autoritatea publică urmează să le onoreze atunci când soluționează o cerere cu privire la emiterea unui ac administrativ individual favorabil. Astfel, urmează să cerceteze minuțios din oficiu starea de fapt conform art.art.22, 85 - 93 din Codul administrativ, pentru a stabili dacă sunt întrunite condițiilr prevăzute de legea materială (art.21 alin.(1) din Codul administrativ, așa numita rezervă a legi materiale) pentru emiterea actului administrativ individual solicitat, respectarea egalității de tratament (art.23 din Codul administrativ), imparțialității (art.24 din Codul administrativ), proporționalității (art.29 din Codul administrativ), securității juridice (art.30 din Code administrativ și motivării (art.31, 118 din Codul administrativ).

Conform jurisprudenței CtEDO hotărîrea judecătorească care contravine practicii formate în spețe similare, constituie un precedent vicios şi un element nociv al sistemului judiciar, iar la caz, este de menționat că, transferuri de teritoriu a competenței funcționale, au fost deja efectuate, iar, norma juridică ce reglementează transferul - art.14 alin.(6) al Legii nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătoreşti, nu prevede careva criterii de admisibilitate sau eventual respingere a solicitării.

Conform art.1 alin.(3) al Constituției RM, Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile şi libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea şi pluralismul politic reprezintă valori supreme şi sînt garantate.

Conform art.4 al Constituției RM, dispozițiile constituționale privind drepturile şi libertățile omului se interpretează şi se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele şi cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte. Dacă există neconcordanțe între pactele şi tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte şi legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Conform art.7 al Constituției RM, Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Conform art.16 al Constituției RM, respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului. Toți cetățeni Republicii Moldova sînt egali în fata legii şi a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.

Referitor la competența teritoriale e de menționat că conform art.38 CPC al RM, reclamantul poate intenta acțiunea în oricare din sediile instanței în a cărei rază teritorială se află domiciliul pârâtului.

Reieșind din cele menționate în conformitate cu prevederile art.art.6 şi art.1 al Protocolului 1 adițional la Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale, art.14 CEDO, Constituția RM, Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, Statul UNEJ RM, adoptat prin Hotărîrea nr.1 a Congresului executorilor judecătoreşti din 21.09.2010 și nepublicat până în prezent în Monitorul Oficial al RM, art.art.4, 5, 7, 12, 32, 33, 38, 166, 167 Cod de procedură civilă; Codul administrativ al RM, solicită admiterea acțiunii.

În cadrul ședințelor judecătorești, reclamantul ***** a susținut acțiunea în contencios administrativ depusă în sensul formulat și a solicitat admiterea acțiunii, reiterându-și argumentele expuse în scris.

Pârâtul – Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești(în continuare, UNEJ), la 12.04.2023 prin intermediul Secției de evidență și documentare procesuală a Judecătoriei

Chișinău (sediul Râșcani) a depus referință asupra acțiunii înaintate, prin care solicită declararea acțiunii ca fiind inadmisibilă și subsecvent neîntemeiată și pasibilă de a fi respinsă.

În argumentarea poziției sale procesuale, pârâtul a invocat următoarele contraargumente: în susținerea acțiunii înaintate, reclamantul a invocat că, procedura de convocare a congresului și cea de alegere a dlui Talmaci Roman în calitate de Președinte a U.N.E.J. și membru a Consiliului U.N.E.J., a fost contrară legii.

Cu referire la procedura de petrecere a congresului U.N.E.J., alegerea membrilor Consiliului și președintelui comunică: Conform art.40 alin.(1), (2), (7) lit.a) din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești (în continuare - "Legea nr. 113/2010"): (1) Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești este o asociație profesională necomercială din care fac parte toți executorii judecătorești. Uniunea își are sediul în municipiul Chișinău. Executorii judecătorești devin membri ai Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești în momentul învestirii în funcție. (2) Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești este persoană juridică și activează în bază de statut. (7) Organele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești sunt: a) congresul.

Potrivit prevederilor art.41 din Legea nr. 113/2010: (1) Organul suprem al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești este congresul, constituit din toți membrii săi. (2) Congresul se convoacă în ședințe ordinare cel puțin o dată în an. (3) în caz de necesitate, congresul se convoacă în ședințe extraordinare: a) la inițiativa Consiliului; b) Ia propunerea ministrului justiției; c) la solicitarea a cel puțin 1/5 din numărul total al membrilor Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești. (4) Congresul se convoacă de către Consiliu, anunțând-se executorii judecătorești în prealabil cu cel puțin o lună despre data, ora și locul desfășurării ședinței, despre ordinea de zi și raportorii, fiind informat în acest sens și Ministerul Justiției. Participarea la congres este obligatorie. (5) Congresul are următoarele atribuții: a) adoptarea și modificarea statutului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești; b) alegerea membrilor Consiliului; c) alegerea președintelui Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești din membrii Consiliului; d) alegerea executorilor judecătorești ce urmează a fi desemnați în componența Comisiei de licențiere și a Colegiului disciplinar; e) alegerea membrilor comisiei de cenzori; f) aprobarea sumei minime de asigurare de răspundere civilă a executorilor judecătorești; g) aprobarea mărimii contribuțiilor obligatorii ale executorilor judecătorești la bugetul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești; h) aprobarea taxei ce urmează a fi achitată de executorul judecătoresc stagiar Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești pentru efectuarea stagiului; i) aprobarea raportului anual al Consiliului, al secretarului general și cel al comisiei de cenzori; j) aprobarea programului de activitate și a bugetului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești pentru următorul an; k) adoptarea și modificarea Codului deontologic al executorului judecătoresc; 1) adoptarea regulamentului de activitate al camerei teritoriale a executorilor judecătorești; m) desemnarea auditorului; n) alte atribuții stabilite de lege și de statut. (6) Hotărârile congresului se adoptă cu votul majorității celor prezenți.

Conform art.42 alin.(1)-(2) din Legea nr.113/2010: (1) Organul executiv al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești este Consiliul, constituit din 7 membri, aleși pe un termen de 4 ani. Președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești este de drept și președinte al Consiliului. (2) Consiliul se convoacă în ședințe ori de câte ori este necesar, dar nu mai puțin de o dată în trimestru. Deciziile Consiliului se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.

Potrivit art.43 alin.(1) din Legea nr.113/2010: (1) Președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești este ales prin vot secret pe un termen de 4 ani. Poate fi aleasă

președinte persoana care are o vechime în domeniul executării de cel puțin 5 ani. Un executor judecătoresc nu poate fi ales în funcția de președinte mai mult de două mandate consecutive.

Materialele cauzei denotă faptul că, conform Hotărârii ***** din 22.07.2022, Consiliul U.N.E.J., a dispus convocarea Congresului XVI ordinar al executorilor judecătorești, pentru data de 16.09.2022, fiind indicată locația și ora petrecerii adunării.

Totodată, Consiliul U.N.EJ. a remis în adresa tuturor executorilor judecătorești, hotărârea nominalizată, împreună cu proiectul agendei adunării congresului, fiind acordat termen până la 26.08.2022, ora *****, pentru înaintarea propunerilor privind modificarea proiectului agendei Congresului.

Similar, Consiliul U.N.EJ. a informat executorii judecătorești despre petrecerea adunării, cu aproape 2 (două) luni înaintate de petrece, fiind respectat termenul prevăzut de lege.

În continuare, pct.5.11 din Statutul U.N.E.J. prevede că: Congresul este legal constituit dacă la el sunt prezenți la locul, data și ora convocării cel puțin două treimi din numărul total al membrilor Congresului sau reprezentanților acestora.

Potrivit pct.5.17-5.18 din Statutul U.N.E.J.: 5.17 Lucrările Congresului sunt deschise de Președintele UNEJ sau vicepreședintele Consiliului. Lucrările pot fi deschise și de o altă persoană desemnată de aceștia; 5.18 După constatarea prezenței membrilor Congresului și a întrunirii cvorumului necesar, Președintele declară lucrările Congresului deschise și le conduce, împreună cu membrii Consiliului, care formează prezidiul Congresului.

În corespundere cu pct.5.26-5.29 din Statutul U.N.E.J.: 5.26 După declararea Congresului legal convocat, Președintele UNEJ anunță și supune spre aprobare ordinea de zi a Congresului. Aprobarea ordinii de zi se face cu majoritatea simplă de voturi a celor prezenți; 5.27 Conform ordinii de zi aprobate, se prezintă în fața membrilor Congresului materialele întocmite referitoare la problematica ce urmează a fi dezbătută și aprobată, precum și proiectele de hotărâri și rezoluții.; 5.28 În ipoteza în care membrii Congresului au studiat în prealabil materialele ce urmează a fi analizate, aprobate și adoptate, aceștia pot vota cu majoritate simplă trecerea directă la dezbaterea materialelor supuse aprobării Congresului; 5.29 Președintele UNEJ sau membrii Prezidiului dau cuvântul membrilor Congresului care doresc să participe la dezbateri în ordinea înscrierii acestora pe lista ținută de Secretariat.

Conform pct.5.32-5.35 din Statutul U.N.E.J.: 5.32 Hotărârile și rezoluțiile Congresului se adoptă prin votul majorității simple a membrilor prezenți. Până la începerea votării va fi determinată modalitatea de votare - deschisă sau secretă. 5.33 Hotărârile privind alegerea și revocarea Președintelui UNEJ, președintelui Camerei teritoriale și a membrilor organelor colegiale se adoptă prin vot secret. 5.34 Hotărârile Congresului sunt definitive și obligatorii pentru toate organele profesiei și executorii judecătorești, nerespectarea acestora constituind abatere disciplinară gravă. 5.35 Rezoluțiile adoptate de Congres exprimă voința și punctele de vedere ale Corpului executorilor judecătorești față de problemele de larg interes profesional pentru dezvoltarea profesiei, administrarea actului de justiție, realizarea separației puterilor în stat, apărarea executorilor judecătorești.

Potrivit pct.5.36-5.39 din Statutul U.N.E.J.: 5.36 Membrii Congresului care îndeplinesc condițiile prevăzute de lege și Statut pentru a candida în vederea ocupării uneia dintre funcțiile elective ale profesiei își vor anunța candidatura în plenul Congresului. Persoana poate fi propusă și de un alt membru al Congresului. în acest caz dacă persoana propusă își exprima în fața Congresului dezacordul cu introducerea sa în buletinul de vot, ea nu va fi supusă votării. 5.37 Vor fi întocmite consecutiv liste ale candidaților pentru organele colegiale ale UNEJ. După închiderea listei de candidaturi, Prezidiul consultă membrii Congresului și secretariatul

(secretarul) dacă sunt contestații sau obiecțiuni în legătură cu persoanele înscrise pe lista de candidați, inclusiv sub aspectul eventualelor incompatibilități derivate din prevederile legii sau ale prezentului statut. 5.38 După ce se anunță/se dă citire obiecțiilor și contestațiilor, se dă cuvânt persoanelor interesate și în cazul când se constată existența incompatibilităților, persoana este exclusă din buletinul de vot. Dacă obiecțiile țin de reputația sau etica candidatului propunerea de neincludere pe buletinul de vot a executorului judecătoresc respectiv se pune la vot. 5.39 Hotărârea asupra contestației candidaturii se ia prin vot secret, cu majoritatea simplă de voturi a membrilor Congresului prezenți la dezbateri.

În conformitate cu pct.5.54 din Statutul U.N.EJ.: 5.54 Organul executiv al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești este Consiliul, care își desfășoară activitatea prin subordonare față de Congres. Consiliul este constituit din 7 membri, aleși pe un termen de 4 ani. Președinții Camerelor teritoriale a executorilor judecătorești, pe durata mandatelor lor, sunt membri din oficiu ai Consiliului. Președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești este de drept și președinte al Consiliului.

Potrivit pct.5.73-5.75 din Statutul U.N.EJ.: 5.73 Președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești este ales prin vot secret, din membrii Consiliului, pe un termen de 4 ani. Poate fi ales președinte executorul judecătoresc care are o vechime neîntreruptă în domeniul executării de cel puțin 5 ani și o reputație ireproșabilă. Un executor judecătoresc nu poate fi ales în funcția de președinte mai mult de două mandate consecutive. 5.74 Președintele Uniunii este de drept membru și Președinte al Consiliului UNEJ. 5.75 Pe perioada mandatului atât președintele, cât și vicepreședintele au obligația de a exercita activitatea de executor judecătoresc.

Conform Extrasului din Procesul-verbal al Congresului XVI ordinar al executorilor judecătorești din 16.09.2022, au fost prezenți 144 executori judecătorești, fapt care constituie mai mult de 2/3 din cvorumul cerut de către Statutul U.N.EJ.

Conform aceluiași proces-verbal, pentru alegerea dlui Talmaci Roman în calitate de membru al Consiliului U.N.EJ., au votat 105 executori judecătorești, fiind întrunit numărul de voturi, cerut de lege.

Similar, pentru alegerea dlui Talmaci Roman în calitate de președinte a U.N.EJ., au votat 92 executori judecătorești, fapt care corespunde cvorumului cerut de lege pentru alegere în calitate de Președinte a U.N.E.J.

Mai mult ca atât, atrage atenția instanței de judecată că, reclamantul a ținut cuvânt în fața Congresului U.N.EJ., atunci când și-a anunțat candidatura pentru membru a Consiliului U.N.EJ., pentru acesta votând doar 24 de executori judecătorești.

Totodată, reclamantul nu a fost supus procedurii de votare pentru alegerea în calitate de Președinte a U.N.EJ., or, poate fi ales ca președinte doar executorul care deține calitate de membru a Consiliului U.N.E.J.

Prin urmare, opinează că, prin raportare la pretenția de anularea pct.9 din hotărârea Congresului U.N.EJ., reclamantul nu justifică un drept lezat, or, acesta urma să dețină cel puțin calitate de candidat la funcția de Președinte a U.N.EJ., pentru a se putea plânge în instanța de judecată, despre încălcarea procedurii și prin atare fapt, alegerea contra-candidatului său, considerent din care, solicită instanței de judecată să declare acest capăt de pretenție ca fiind inadmisibil.

Potrivit art.189 alin.(1) Cod administrativ: (1) orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În corespundere cu art.20 din Codul administrativ: dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art.17 din Codul administrativ: drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Subliniază că, membrii Consiliului U.N.E.J. au oferit tuturor executorilor judecătorești, mai mult de 1 (una) lună, pentru înaintarea propunerilor pentru ordinea de zi a congresului, dar și pentru a face cunoștință cu materialele care urmau a fi puse dezbaterii și aprobării în cadrul Congresului U.N.E.J., considerent din care, alegațiile reclamantului referitor la vicierea procedurii de raportare și formare a ordinii de zi, nu doar că nu corespund realității, dar chiar dacă și ar fi existat (prin reducere la absurd), nu pot constitui un temei pentru anularea punctelor solicitate de către reclamant, or, esența alegerii membrilor Consiliului U.N.EJ. și a Președintelui U.N.EJ., o reprezintă exprimarea votului de încredere de către executorii judecătorești, membri a U.N.E.J., fapt care s-a întrunit în speță întru totul.

Raportorii din cadrul Congresului U.N.E.J. (pe lângă cei prevăzuți obligatoriu de lege pe anumite subiecte), au fost anunțați odată cu deschiderea adunării Congresului U.N.E.J., iar potrivit pct.5.28 din Statutul U.N.E.J., membrii Congresului pot vota cu majoritate simplă trecerea directă la dezbaterea materialelor supuse aprobării Congresului, fapt care și s-a realizat în speță.

Conchide că, întreaga acțiune înaintată de către reclamant, reprezintă o *actio popularis* care de esență urmărește scopul răzbunării, pentru pierderea alegerilor în calitate de membru al Consiliului U.N.E.J., dar și de Președinte a U.N.E.J., circumstanță care de altfel denotă că, reclamantul ar trebui să-și consolideze eforturile întru îmbunătățirea relațiilor cu colegii (ceilalți peste 150 care nu au fost pentru dl *****), dar nu pentru înaintarea acțiunilor abuzive față de U.N.E.J.

Cu referire la personalitatea juridică a U.N.EJ., lipsa incompatibilității membrilor Consiliului U.N.EJ. ș.a.: în argumentarea acțiunii înaintate, reclamantul debutează cu motivarea faptului că U.N.E.J., în calitate de organ de autogestiune al executorilor judecătorești, nu ar dispune de personalitate juridică, pe motiv că (i) nu este înregistrată în modul stabilit de lege și (ii) nu are publicat Statutul în Monitorul Oficial, alegații care le consideră nefondate și neîntemeiate.

Cu referire la personalitatea juridică a U.N.EJ.: aduce la cunoștința instanței de judecată faptul că, în multitudinea de litigii pornite de către executorul judecătoresc *****în instanța de judecată, nici o instanță de fond, apel, C.S.J. sau instanță constituțională, nu a reținut argumentele reclamantului privind lipsa personalității juridice a U.N.E.J. și necesitatea publicării Statutului U.N.E.J. în Monitorul Oficial.

Or, în toate litigiile inițiate, executorul judecătoresc *****invocă lipsa capacității juridice a U.N.E.J., în pofida faptului că toate acțiunile sunt înaintate împotriva celei din urmă, acest fapt reprezentând o disensiune logico-juridică.

Luarea în calcul de către instanța de judecată a unui asemenea argument ar presupune *in abstracta* imposibilitatea admiterii de către aceasta a acțiunii depuse de către reclamant împotriva U.N.E.J., ca fiind depusă împotriva unui pârât necorespunzător întrucât, lipsa capacității echivalează cu lipsa posibilității entității de a compărea în general în calitate de pârât.

În sprijinul respingerii obiecțiilor reclamantului privind lipsa personalității juridice a U.N.E.J. reiterează că, potrivit art.40 alin.(1) - (2) din Legea nr.113/2010: (1) Uniunea Națională

a Executorilor Judecătorești este o asociație profesională necomercială din care fac parte toți executorii judecătorești. Uniunea își are sediul în municipiul Chișinău. Executorii judecătorești devin membri ai Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești în momentul învestirii în funcție; (2) Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești este persoană juridică și activează în bază de statut.

În lumina normei pre-notate poate fi dedus expres și univoc faptul că, personalitatea juridică a U.N.E.J. a apărut în temeiul legii or, conform art.58 alin.(2)-(3) Cod civil (în redacția până la 01.03.2019 aplicabilă la data constituirii U.N.E.J. prin Legea nr.113/2010 a U.N.E.J.), similar actualului art.174 alin.(2)-(3), Cod civil: organele împuternicite să exercite o parte din funcțiile (atribuțiile) Guvernului posedă personalitate juridică doar dacă aceasta decurge din prevederile legii sau, în cazurile expres prevăzute de lege, din actele autorităților administrației publice centrale sau locale. (3)Prin derogare de la prevederile alin.(2), persoanele juridice de drept public se pot înființa și altfel, în cazuri expres prevăzute de lege.

Totodată, și conform actualului art.179 alin.(2) Cod civil: (2) Persoana juridică de drept public se consideră constituită la data intrării în vigoare a actului prin care se dispune constituirea sa, dacă acesta nu prevede o altă dată.

Având în vedere faptul că U.N.E.J. reprezintă o persoană juridică de drept public, constituită în temeiul legii, nu poate fi reținută aplicabilitatea articolelor 60 și 63 din Cod civil (în redacția până la 01.03.19) invocate de către reclamant în calitate de norme care obligă U.N.E.J. să fie înregistrată de către organele înregistrării de stat or, art.58 alin.(4) Cod civil (în redacția până la 01.03.19), prevede în mod expres că: (4) Următoarele articole ale acestui capitol nu se aplică persoanelor juridice de drept public, cu excepția cazurilor prevăzute expres.

În scopul elucidării și fundamentării circumstanțelor cu privire la propria personalitate juridică, U.N.E.J. a adresat un demers Ministerului Justiției cu privire la statutul juridic al acesteia.

Prin scrisoarea *****din 01.02.2018, Ministerul Justiției a comunicat că, U.N.E.J. este o persoană juridică creată în temeiul legii și activează în bază de statut, iar reprezentarea organului profesional este asigurată de președintele U.N.E.J..

Drept consecință consideră că, răspunsurile oferite de Ministerul Justiției sunt perfect aplicabile speței în cauză și denotă în mod explicit caracterul eronat al alegațiilor reclamantului precum că, U.N.EJ. nu ar dispune de personalitate juridică.

Suplimentar, personalitatea juridică a U.N.E.J. se probează și prin certificatul de atribuire a codului fiscal. *A contrario,* autoritatea de gestiune fiscală a statului ar fi fost în imposibilitatea să elibereze un astfel de certificat unei entități care nu dispune de personalitate juridică.

Nu în ultimul rând, reiterează că, reclamantul își contrazice propriile alegații aferente faptului că U.N.E.J., nu ar dispune de personalitate juridică, deoarece în paralel acesta solicită instanței de judecată (i) de a anula un act (o operațiune administrativă) a unei „entități care pretinde că nu există”; și (ii) de a dispune obligarea „unei entități care pretinde că nu există” să admită cererea prealabilă a reclamantului executor judecătoresc privind stabilirea și extinderea competenței teritoriale.

Mai mult ca atât, aduce la cunoștința instanței de judecată că, în Hotărârea nr.13 din 15.05.2015, Curtea Constituțională făcând trimitere la jurisprudența C.t.E.DO. a statuat cu titlu de principiu că: 48 [...] prin lege pot fi instituite organizații profesionale, învestite cu competențe ale statului, care nu pot fi echivalate cu asociații obștești.

48. În acest sens, și Curtea Europeană a statuat că: „Ordinul belgian al Medicilor este o instituție de drept public. Nu este înființat de persoane, ci de legislativ; este integrat structurilor statului

[...]. Acesta urmărește un scop din sfera interesului public, respectiv protecția sănătății, prin exercitarea, pe baze legale, a unei forme de control public asupra practicării medicinei. în contextul ultimei funcții, Ordinului i se cere, în primul rând, să păstreze o evidență a doctorilor practicieni. Pentru realizarea sarcinilor atribuite de statul belgian, Ordinul este învestit legal atât cu prerogative administrative, cât și cu prerogative legislative și disciplinare situate dincolo de domeniul legislației ordinare și, în această capacitate, folosește procedurile unei autorități publice" *(cauza Le Compte, Van Leuven și De Meyere vs Belgia, Hotărârea din* 23 *iunie 1981, § 64).*

49. Altfel spus, în concepția Curții Europene, organul profesional al medicilor (Ordinul medicilor) este un adevărat organism administrativ, care exercită atribuțiile recunoscute oricărei autorități publice.

50. De asemenea, în cauza Asociația avocaților spanioli vs. Spania (Hotărârea din 2 iulie 1990), Curtea Europeană a considerat că organele profesionale sunt în esență de drept public, fiind învestite cu misiuni de interes general, și nu sunt instituții în aspectul dreptului de asociații.

51. [...] Ordinele profesionale sunt organisme profesionale care au prerogative de putere publică, fără a fi însă stabilimente publice.

În mod similar, Curtea Constituțională prin Decizia nr.114 din 28.10.2019 a definitivat subiectul personalității juridice a U.N.E.J. atunci când a respins sesizarea executorului judecătoresc ***** care viza excepția de neconstituționalitate a art.40 alin.(2) din Legea nr.113/2010.

Cu referire la lipsa incompatibilității membrilor Consiliului U.N.E.J.: cu privire la alegațiile reclamantului în partea ce ține de pretinsele dubii cu privire la integritatea persoanelor care au exercitat sau care exercită funcția de Președinte al U.N.E.J., precum și cu privire la pretinsele incompatibilități ale unor alte persoane ce exercită alte activități în cadrul U.N.E.J. – punctează faptul că acestea constituie percepții subiective și nejustificate ale reclamantului, ce nu dețin vreo legătură directă sau indirectă cu obiectul cauzei pendinte.

Mai mult ca atât, cu privire la trimiterile reclamantului precum că, din data intrării în vigoare a Legii nr.113/2010, în legătură cu alegerea în funcții elective, a fost dispusă suspendarea activității doar a unui executor judecătoresc -*****, care deține funcția de Secretar al U.N.E.J., iar în cazul Președinților U.N.EJ. activitatea acestora nu a fost suspendată pe durata mandatului, punctăm că, aceste concluzii sunt rezultatul interpretării eronate și arbitrare a legii.

Într-adevăr, potrivit art.18 alin.(1) lit.a) din Legea nr.113/2010: (1) Activitatea executorului judecătoresc se suspendă în cazul: a) deținerii unei funcții elective sau a funcției de secretar general al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești - pe durata mandatului;

De cealaltă parte însă reclamantul a omis să ia în considerare că, potrivit art.5 alin.(1) din Legea nr.113/2010: (1) Exercitarea activității de executor judecătoresc este incompatibilă cu activitatea remunerată în cadrul unor alte profesii, cu excepția activității didactice, științifice, de creație și activității în organele profesionale, precum și de mediator sau arbitru.

Prin purcederea la interpretarea *per exclusionem* a situațiilor relatate de normele juridice invocate, se atestă faptul că, suspendarea activității executorului judecătoresc va fi efectuată în mod obligatoriu în situația în care executorul judecătoresc deține orice alte funcții elective sau funcția de secretar general al U.N.E.J., decât funcțiile exercitate de către în activitatea organelor profesionale ale executorilor judecătorești.

Respectiv, nu se va afla în incompatibilitate în sensul art.5 alin.(1) din Legea nr.113/2010, nici un executor judecătoresc care exercită în cadrul organelor profesionale funcția de Președinte al U.N.E.J. (ce exercită concomitent și funcția de Președinte a Consiliului U.N.E.J.).

Respectiv, ultima ipoteză (i.e. de exercitare a funcțiilor în activitatea organelor profesionale specificate în capitolul IX din Legea nr.113/2010), constituie o excepție de la incompatibilitatea cu funcția de executor judecătoresc, deci suspendarea activității în această parte nu va fi operabilă.

În aceste condiții, se atestă faptul că, nu rămâne nici un minim dubiu cu privire la faptul că U.N.E.J. deține capacitate și personalitate juridică, iar membrii organelor profesionale, inclusiv Președintele U.N.E.J./Consiliului U.N.E.J. și-a exercitat și își exercită activitatea în condiții de legalitate și în lipsa unor situații de incompatibilitate.

Cu referire la Statutul U.N.E.J.: sub aspectul neobligativității publicării Statutului U.N.E.J. în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, menționează instanței de judecată faptul că, în decizia ***** din 14.05.2018, Curtea Constituțională făcând referire la jurisprudența C.t.E.DO a statuat următoarele: 30. Sub aspectul accesibilității regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale, Curtea observă că Ministerul Sănătății a publicat protocoalele instituționale, ghidurile și standarde medicale pe pagina web a instituției. Chiar dacă nu au un caracter de lege, Curtea consideră că aceste acte corespund cerințelor de accesibilitate (a se vedea OsmanoQlu și Kocabaș v. Elveția, 10 ianuarie 2017, §53).

Totodată, menționează că, prin scrisoarea Ministerului Justiției *****din 30.05.2018, Ministerul Justiției s-a referit la neobligativitatea publicării Statutului U.N.E.J. în Monitorul Oficial menționând că, faptul publicării Statutului pe pagina oficială a U.N.E.J. exclude orice problemă de opozabilitate și transparență, a prevederilor care le conține.

În contextul celor prezentate supra nu rămân dubii asupra faptului că, U.N.E.J. dispune de personalitate juridică în temeiul legii, fiind un organ profesional cu statut de autoritate publică.

A mai motivat reclamantul și faptul că, de la data intrării în vigoare a Legii nr.113/2010 și până în prezent, nu a fost aprobat un Regulament de activitate a Consiliului U.N.E.J., similar cum deține un regulament de activitate Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești sau Comisia de licențiere a executorilor judecătorești.

La acest capitol, punctează că activitatea și atribuțiile Consiliului U.N.E.J. sunt prevăzute expres în Legea nr.113/2010, precum și în Statutul U.N.E.J. - aceste acte reglementând și substituind necesitatea adoptării unor regulamente de activitate conexe pentru reglementarea activității Consiliului. Mai mult, actele normative nici nu prevăd obligativitatea adoptării unui asemenea regulament.

De cealaltă parte, în ceea ce privește regulamentele de activitate ale Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești sau ale Comisiei de licențiere a executorilor judecătorești, explică că art.11 alin.(5) și art.22 alin.(9) din Legea nr.113/2010, instituie obligativitatea existenței și aprobării acestora de către Ministerul Justiției.

Cu referire la competențele Președintelui U.N.E.J.: Conform art.43 alin.(2) lit.a) a Legii nr.113/2010: (2) Președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești are următoarele atribuții: a) reprezintă Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești în relațiile cu persoanele fizice și persoanele juridice din țară și din străinătate.

Prin răspunsul *****din 01.02.2018, Ministerul Justiției a comunicat că, reprezentarea organului profesional, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, este asigurată de către președintele U.N.E.J..

Conform pct.4 din Hotărârea Congresului ordinar nr.VII al executorilor judecătorești din 19.09.2014, în rezultatul votului secret, în calitate de Președinte al U.N.E.J., a fost ales dl Roman Talmaci.

În mod similar, prin Hotărârea Congresului ordinar nr.XII al executorilor judecătorești din 21.09.2018, în rezultatul votului secret, în calitate de Președinte al U.N.E.J., a fost ales dl *****.

Ulterior, conform pct.9 din Hotărârea Congresului ordinar nr.XVI al executorilor judecătorești din 16.09.2022, în rezultatul votului secret, în calitate de Președinte al U.N.E.J. a fost ales dl Roman Talmaci.

Mai mult ca atât, prin Hotărârea Consiliului U.N.E.J. ***** din 18.01.2018, s-a decis că, Președintele U.N.E.J., va asigura personal sau prin intermediul persoanelor angajate/contractate, contestarea actelor judecătorești, prin care se anulează actele organelor U.N.E.J. și ale Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești.

Drept urmare, constată că, atât dl Roman Talmaci, cât și dl *****, în calitate de Președinte al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, se află în deplinătatea împuternicirilor oferite de lege pentru a semna mandatul avocațial de reprezentare a U.N.E.J., în cadrul unui proces judiciar, faptul dat fiind în corespundere cu normele legale în vigoare și uzanțele jurisprudențiale.

Totodată, înregistrarea secretarului U.N.E.J., doamna*****, în calitate de administrator al U.N.E.J., în baza de date a Serviciului Fiscal de Stat, nu prezintă nici o relevanță, or, mențiunea dată a fost realizată strict în scopuri fiscale.

Reeșind din cele expuse, solicită respingerea acțiunea integral, ca fiind neîntemeiată.

În cadrul ședințelor de judecată, reprezentantul pârâtului, avocatul Iurii Mihov, a solicitat respingerea acțiunii înaintate de reclamantul *****, din motivele expuse în referință.

Persoană terță - Roman Talmaci, prin referința depusă la 02.03.2023, a opinat asupra netemeiniciei acțiunii înaintate de reclamantul ***** împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, reieșind din argumentele ce succed.

Cu referire la cele invocate de reclamant vis-a-vis de constituirea UNEJ, menționez că, UNEJ este constituită în temeiul Legii nr.113 din 17.06.2010. Astfel, este greșită alegația lui *****privind constituirea din momentul intrării în vigoare a actului normativ Statutul, deoarece la art.40 alin.(2) din Legea nr.113 din 17.06.2010 stipulează că UNEJ este persoană juridică (adică constituită deja), iar momentul ulterior descrie doar faptul că activează în bază de Statut.

Normele art.50 lit.b) și c) și art.54 alin.(3) din Legea nr.113 din 17.06.2010 nu pot pune în desuetudine momentul constituirii UNEJ din considerentul că legea a fost adoptată anterior investirii primilor executori judecătorești și inaugurării UNEJ prin primul Congres.

Astfel, dispozițiile finale ale Legii nr.113/2010 au avut ca scop acțiunile preparatorii organizării primului Congres și predării funcțiilor de la DEDJ către noua entitate creată UNEJ.

Potrivit art.40 alin.(1) din Legea nr.113/2010, executorii judecătorești devin membrii UNEJ din momentul investirii în funcție. Astfel, primii executori judecătorești investiți în funcție au fost la 26.08.2010 prin ordinul MJ *****, evident că ulterior adoptării Legii nr.113/2010, considerent din care au fost prevăzute dispozițiile finale pentru a asigura procesul de reformare a sistemului de executare.

În ceea ce ține de faptul că UNEJ nu a fost constituită în mod legal, urmează a se vedea decizia Curții Constituționale nr.114 din 28.10.2019, privind declararea inadmisibilității sesizării***** Statutul fiind obligatoriu pentru membrii săi din momentul adoptării, iar pentru cei investiți ulterior - din momentul investirii, acesta fiind și în curricular de pregătire inițială pentru executorii judecătorești stagiari.

Potrivit pct.24 din decizia Curții Constituționale nr.114 din 28.10.2019, Curtea reține că prin lege pot fi instituite organizații (asociații sau ordine) profesionale, învestite cu competențe din domeniul interesului public, care nu pot fi echivalate cu asociații obștești.

Conform pct.26 din decizia Curții Constituționale menționate supra este indicat că „Asociațiile (ordinele) profesionale, cunoscute de practica europeană, se caracterizează prin statutul lor de drept public, sunt fondate în baza legii pentru a asigura un control public asupra exercitării profesiei."

Cu privire la neînregistrarea UNEJ în Registrul de stat al unităților de drept, comunică că, faptul constituirii UNEJ în temeiul Legii nr.113/2010 o confirmă și atribuirea codului fiscal *****

Vis-a-vis de inexistența unui Regulament de activitate al Consiliului UNEJ, menționează că Legea nr.113/2010 nu impune obligativitatea aprobării unui regulament de activitate a Consiliului în situația în care însăși cadrul Legal și Statutul UNEJ reglementează procesele de lucru al organelor colegiale și de autoadministrare a profesiei. Totuși, pornind de la faptul că din data constituirii UNEJ au trecut mai bine de 12 ani, iar unele procese au necesitat claritate în virtutea exigențelor timpului, la 19.12.2022 a fost aprobat Regulamentul de activitate Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.

Referitor la exemplul oferit de către reclamant privind Consiliului Superior al Magistraturii, indică că activitatea Consiliului Superior al Magistraturii este finanțată din bugetul public național, potrivit Legii 947/19.07.1996.

La rândul său, finanțarea UNEJ este una simbolică, din alte surse decât cele bugetare, astfel că Legea nr.113/2010 și Statutul UNEJ nu obligă la suspendarea în cazul deținerii unei funcții în organele de autoadministrare a profesiei. Mai mult în asemenea tratare a reclamantului, Legea ar descuraja executorii de a candida în organele de autoadministrare: Consiliu, Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești, Comisia de cenzori, iar ca rezultat ar bloca activitatea întregului sistem.

Referitor la alegațiile reclamantului privind poziția Ministerului Justiției extinsă în cadrul Congresului executorilor judecătorești din 16.09.2022, țin să atragă atenție că Talmaci Roman ca candidat propus pentru funcția de membru de Consiliu și ulterior Președinte al UNEJ, a reiterat în fața înaltului forum al executorilor judecătorești, poziția expusă de Ministrul Justiției în adresarea publică, însă fără a se retrage din cursă. Reiterarea poziției a avut loc doar sub aspect de a evidenția și sensibiliza membrii UNEJ despre imixtiunea executivului asupra autoadministrării profesiei de executor, parte a puterii judecătorești.

În ceea ce privește deciziile Curții de Apel Chișinău menționate de reclamant, urmează de indicat că acestea sunt hotărâri care se referă la aspecte de procedură și explică comportamentul reclamantului în prezenta acțiune tendențioasă cu scop de a intimida organele de conducere a UNEJ și pentru a invoca ulterior un posibil conflict de interese în situații de încălcare a Codului de etică.

În final, menționează că prin Hotărârea Consiliului UNEJ ***** din 16.02.2023 s-a dispus convocarea Congresului executorilor judecătorești pentru data de 30.03.2023 în cadrul căruia reclamantul poate invoca motive de admitere a cererii prealabile și anularea desemnării lui Talmaci Roman în funcție de președinte UNEJ.

În ședințele de judecată persoana terță, Roman Talmaci, nu s-a prezentat, fiind citat; în temeiul prevederilor art.218 lit.lit.c), d) Cod administrativ, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa terțului, în baza probelor administrate la dosar.

Persoana terță - Ministerul Justiției al Republicii Moldova, fiind legal citat, ce se confirmă prin avizele poștale de recepție ***** înmânat destinatarului la 18.05.2023, ***** înmânat destinatarului la 19.02.2024, ***** înmânat destinatarului la 02.04.2024, în ședința de judecată nu s-a prezentat și nu a comunicat motivul lipsei; în temeiul prevederilor art.218 lit.lit.c), d) Cod administrativ, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa reprezentantului terțului, în baza probelor administrate la dosar.

Aprecierea instanței:

Examinând acțiunea în contencios administrativ a reclamantului *****, studiind referința pârâtului și a terțului, ascultând explicațiile ambelor părți, cercetând probele administrate la dosar în ansamblul şi interconexiunea lor în coraport cu normele legale aplicabile, instanța de judecată a ajuns la concluzia că, acțiunea în contencios administrativ a reclamantului ***** împotriva UNEJ privind anularea în parte a hotărârii Congresului executorilor judecătorești din 16.09.2022 și anularea răspunsurilor pârâtului este admisibilă, însă neîntemeiată și pasibilă de respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

La fel, art.11 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, prevede că actele administrative individuale pot fi: acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor, obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care respins în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

În speță, reclamantul ***** pretinde că i se afectează interesele sale legitime de a alege și de a fi ales în organele de autoadministrare profesionale ale executorilor judecătorești, prin urmare, acțiunea în contencios administrativ promovată de către reclamantul ***** este admisibilă în baza temeiului prevăzut de art.207 alin.(2) lit.e) Cod administrativ.

Art.20 Cod administrativ, statuează că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Potrivit art.189 alin.(1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Iar, potrivit art.206 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, o acțiune în contenciosul administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare).

Art.208 alin.(1) Cod administrativ, până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege.

Se constată că, adresarea în judecată a fost precedată de adresarea reclamantului ***** către UNEJ cu cerere prealabilă, prin care reclamantul a solicitat, pe cale extrajudiară, anularea actelor defavorabile, cu care nu este de acord – pct.8, în partea ce se referă la executorul judecătoresc Roman Talmaci și pct.9 integral din hotărârea Congresului executorilor judecătorești din 16.09.2022.

Prin răspunsul ***** din 14.11.2022, UNEJ a comunicat reclamantului că, având în vedere că contestă un act emis de Congresul executorilor judecătorești, doar organul emitent poate dispune anularea propriului act, motiv din care Consiliul UNEJ va solicita opinia executorilor

judecătorești referitor la convocarea Congresului pentru dezbaterea în plenul Consiliului a cerereii prealabile înaninatet. La fel, reclamantului i s-a comunicat că cererea acestuia a fost remisă tuturor executorilor judecătorești. Prin răspunsul din 01.12.2022, suplimentar la răspunsul ***** din 14.11.2022, pârâtul a infomat reclamantul că, urmare a solicitării opiniei executorilor judecătorești referitor la convocarea Congresului pentru dezabaterea în plenul Congresului a cererii prealabile înainatet de reclamant, nimeni nu a susținut convocarea Congresului în acest sens.

Art.209 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia.

Reclamantul *****, obținând răspunsul din 01.12.2022 asupra cererii sale prealabile, în interiorul termenului de 30 de zile de la data comunicării deciziei cu privire la cererea prealabilă, și anume la data de 15.12.2022, a înaintat acțiunea în contencios administrativ împotriva UNEJ privind anularea actului defavorabil și a deciziei adoptate în procedura prealabilă.

Prin urmare, analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale refetitoare la admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ, instanța de judecată constată că reclamantul ***** este în drept să conteste actul defavorabil, a respectat procedura prealabilă, și-a realizat dreptului său la acțiune în interiorul termenului prevăzut de lege, respectiv, temei de declarare a acțiunii ca fiind inadmisibilă pe motive de tardivitate sau nerespectare a procedurii prealabile, precum și lipsa dreptului vătămat, nu există - ceea ce condiționează soluționarea fondului cauzei.

Obiect al examinării prezentei cauze în ordinea contenciosului administrativ îl constituie verificarea legalității punctului 8 în partea ce se referă la executorul judecătoresc Roman Talmaci și punctului 9 integral din Hotărârea Congresului XVI al executorilor judecătorești din 16.09.2022 și a răspunsurilor ***** din 14.11.2022 și din 01.12.2022, emise ca urmare a cererii prealabile depuse de reclamant.

Noțiunea de „act administrativ” este reglementată în legislația națională, cât și în Rezoluția (77) 31 Cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, statuează că, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale justițiabililor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile Codului administrativ. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată în condițiile legii privind organizarea judecătorească. Întru elucidarea subiectului privind realizarea controlului judecătoresc se impune conceptul competenței, în baza căruia se realizează respectivul control. Pornind de la scopul primordial al instituției contenciosului administrativ care este prestabilit de legiuitor și care presupune contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept. Și reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul și care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică,

printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Cercetarea stării de fapt denotă următoarele:

Prin pct.pct.8 și 9 din Hotărârea Congresului XVI ordinar al executorilor judecătorești din 16.09.2022, Concresul a hotărât:

Pct.8: În urma votului secret și în temeiul prevederilor art.41 alin.(5) lit.b) ale Legii nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești și pct.5.3 lit.b) au fost aleși în calitate de membri ai Consiliului UNEJ din Statutul UNEJ următorii executori judecătorești: Talmaci Roman, ***** *****, *****

Reclamantul contestă pct.8 doar în partea în care este vizat executorul judecătoresc Talmaci Roman.

Pct.9: În ura votului secret și în temeiul prevederilor art.41 alin.(5) lit.c) ale Legii nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești și pct.5.3 lit.c) din Statutul UNEJ, în calitate de președinte UNEJ a fost ales dl Talmaci Roman.

După recepționarea cererii prealbile depuse de reclamant împotriva deciziilor susmenționate, prin răspunsul ***** din 14.11.2022, UNEJ a comunicat reclamantului că, având în vedere că contestă un act emis de Congresul executorilor judecătorești, doar organul emitent poate dispune anularea propriului act, motiv din care Consiliul UNEJ va solicita opinia executorilor judecătorești referitor la convocarea Congresului pentru dezbaterea în plenul Consiliului a cerereii prealabile înaninatet. La fel, reclamantului i s-a comunicat că cererea acestuia a fost remisă tuturor executorilor judecătorești.

Prin răspunsul din 01.12.2022, suplimentar la răspunsul ***** din 14.11.2022, pârâtul a infomat reclamantul că, urmare a solicitării opiniei executorilor judecătorești referitor la convocarea Congresului pentru dezbaterea în plenul Congresului a cererii prealabile înainatet de reclamant, nimeni nu a susținut convocarea Congresului în acest sens.

Conform art.40 alin.(1), (2), (7) lit.a) din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești (1) Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești este o asociație profesională necomercială din care fac parte toți executorii judecătorești. Uniunea își are sediul în municipiul Chișinău. Executorii judecătorești devin membri ai Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești în momentul învestirii în funcție. (2) Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești este persoană juridică și activează în bază de statut. (7) Organele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești sunt: a) congresul.

Conform art.41 din Legea nr.113/2010: (1) Organul suprem al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești este congresul, constituit din toți membrii săi. (2) Congresul se convoacă în ședințe ordinare cel puțin o dată în an. (3) în caz de necesitate, congresul se convoacă în ședințe extraordinare: a) la inițiativa Consiliului; b) Ia propunerea ministrului justiției; c) la solicitarea a cel puțin 1/5 din numărul total al membrilor Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești. (4) Congresul se convoacă de către Consiliu, anunțând-se executorii judecătorești în prealabil cu cel puțin o lună despre data, ora și locul desfășurării ședinței, despre ordinea de zi și raportorii, fiind informat în acest sens și Ministerul Justiției. Participarea la congres este obligatorie. (5) Congresul are următoarele atribuții: a) adoptarea și modificarea statutului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești; b) alegerea membrilor Consiliului; c) alegerea președintelui Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești din membrii Consiliului; d) alegerea executorilor judecătorești ce urmează a fi desemnați în componența Comisiei de licențiere și a Colegiului disciplinar; e) alegerea membrilor comisiei de cenzori; f) aprobarea

sumei minime de asigurare de răspundere civilă a executorilor judecătorești; g) aprobarea mărimii contribuțiilor obligatorii ale executorilor judecătorești la bugetul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești; h) aprobarea taxei ce urmează a fi achitată de executorul judecătoresc stagiar Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești pentru efectuarea stagiului; i) aprobarea raportului anual al Consiliului, al secretarului general și cel al comisiei de cenzori; j) aprobarea programului de activitate și a bugetului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești pentru următorul an; k) adoptarea și modificarea Codului deontologic al executorului judecătoresc; 1) adoptarea regulamentului de activitate al camerei teritoriale a executorilor judecătorești; m) desemnarea auditorului; n) alte atribuții stabilite de lege și de statut. (6) Hotărârile congresului se adoptă cu votul majorității celor prezenți.

Art.42 alin.(1)-(2) din Legea nr.113/2010 prevede că, (1) Organul executiv al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești este Consiliul, constituit din 7 membri, aleși pe un termen de 4 ani. Președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești este de drept și președinte al Consiliului. (2) Consiliul se convoacă în ședințe ori de câte ori este necesar, dar nu mai puțin de o dată în trimestru. Deciziile Consiliului se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.

Iar în corespundere cu prevederile art.43 alin.(1) din Legea nr.113/2010, (1) Președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești este ales prin vot secret pe un termen de 4 ani. Poate fi aleasă președinte persoana care are o vechime în domeniul executării de cel puțin 5 ani. Un executor judecătoresc nu poate fi ales în funcția de președinte mai mult de două mandate consecutive.

Materialele dosarului denotă că, conform Hotărârii ***** din 22.07.2022, Consiliul U.N.E.J., a dispus convocarea Congresului XVI ordinar al executorilor judecătorești, pentru data de 16.09.2022, fiind indicată locația și ora petrecerii adunării.

Totodată, Consiliul U.N.EJ. a remis în adresa tuturor executorilor judecătorești, hotărârea nominalizată, împreună cu proiectul agendei adunării congresului, fiind acordat termen până la 26.08.2022, ora *****, pentru înaintarea propunerilor privind modificarea proiectului agendei Congresului.

Consiliul U.N.EJ. a informat executorii judecătorești despre petrecerea adunării, cu aproape 2 (două) luni înaintate de petrece, fiind respectat termenul prevăzut de lege.

Pct.5.11 din Statutul U.N.E.J. prevede că, Congresul este legal constituit dacă la el sunt prezenți la locul, data și ora convocării cel puțin două treimi din numărul total al membrilor Congresului sau reprezentanților acestora.

Potrivit pct.5.17-5.18 din Statutul U.N.E.J., 5.17: Lucrările Congresului sunt deschise de Președintele UNEJ sau vicepreședintele Consiliului. Lucrările pot fi deschise și de o altă persoană desemnată de aceștia; 5.18 După constatarea prezenței membrilor Congresului și a întrunirii cvorumului necesar, Președintele declară lucrările Congresului deschise și le conduce, împreună cu membrii Consiliului, care formează prezidiul Congresului.

În corespundere cu pct.5.26-5.29 din Statutul U.N.E.J.: 5.26 După declararea Congresului legal convocat, Președintele UNEJ anunță și supune spre aprobare ordinea de zi a Congresului. Aprobarea ordinii de zi se face cu majoritatea simplă de voturi a celor prezenți; 5.27 Conform ordinii de zi aprobate, se prezintă în fața membrilor Congresului materialele întocmite referitoare la problematica ce urmează a fi dezbătută și aprobată, precum și proiectele de hotărâri și rezoluții.; 5.28 În ipoteza în care membrii Congresului au studiat în prealabil materialele ce urmează a fi analizate, aprobate și adoptate, aceștia pot vota cu majoritate simplă trecerea directă la dezbaterea materialelor supuse aprobării Congresului; 5.29 Președintele UNEJ sau membrii

Prezidiului dau cuvântul membrilor Congresului care doresc să participe la dezbateri în ordinea înscrierii acestora pe lista ținută de Secretariat.

Conform pct.5.32-5.35 din Statutul U.N.E.J.: 5.32 Hotărârile și rezoluțiile Congresului se adoptă prin votul majorității simple a membrilor prezenți. Până la începerea votării va fi determinată modalitatea de votare - deschisă sau secretă. 5.33 Hotărârile privind alegerea și revocarea Președintelui UNEJ, președintelui Camerei teritoriale și a membrilor organelor colegiale se adoptă prin vot secret. 5.34 Hotărârile Congresului sunt definitive și obligatorii pentru toate organele profesiei și executorii judecătorești, nerespectarea acestora constituind abatere disciplinară gravă. 5.35 Rezoluțiile adoptate de Congres exprimă voința și punctele de vedere ale Corpului executorilor judecătorești față de problemele de larg interes profesional pentru dezvoltarea profesiei, administrarea actului de justiție, realizarea separației puterilor în stat, apărarea executorilor judecătorești.

Pct.5.36-5.39 din Statutul U.N.E.J. statuează: 5.36 Membrii Congresului care îndeplinesc condițiile prevăzute de lege și Statut pentru a candida în vederea ocupării uneia dintre funcțiile elective ale profesiei își vor anunța candidatura în plenul Congresului. Persoana poate fi propusă și de un alt membru al Congresului. în acest caz dacă persoana propusă își exprima în fața Congresului dezacordul cu introducerea sa în buletinul de vot, ea nu va fi supusă votării. 5.37 Vor fi întocmite consecutiv liste ale candidaților pentru organele colegiale ale UNEJ. După închiderea listei de candidaturi, Prezidiul consultă membrii Congresului și secretariatul (secretarul) dacă sunt contestații sau obiecțiuni în legătură cu persoanele înscrise pe lista de candidați, inclusiv sub aspectul eventualelor incompatibilități derivate din prevederile legii sau ale prezentului statut. 5.38 După ce se anunță/se dă citire obiecțiilor și contestațiilor, se dă cuvânt persoanelor interesate și în cazul când se constată existența incompatibilităților, persoana este exclusă din buletinul de vot. Dacă obiecțiile țin de reputația sau etica candidatului propunerea de neincludere pe buletinul de vot a executorului judecătoresc respectiv se pune la vot. 5.39 Hotărârea asupra contestației candidaturii se ia prin vot secret, cu majoritatea simplă de voturi a membrilor Congresului prezenți la dezbateri.

În conformitate cu pct.5.54 din Statutul U.N.EJ.: 5.54 Organul executiv al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești este Consiliul, care își desfășoară activitatea prin subordonare față de Congres. Consiliul este constituit din 7 membri, aleși pe un termen de 4 ani. Președinții Camerelor teritoriale a executorilor judecătorești, pe durata mandatelor lor, sunt membri din oficiu ai Consiliului. Președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești este de drept și președinte al Consiliului.

Potrivit pct.5.73-5.75 din Statutul U.N.EJ.: 5.73 Președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești este ales prin vot secret, din membrii Consiliului, pe un termen de 4 ani. Poate fi ales președinte executorul judecătoresc care are o vechime neîntreruptă în domeniul executării de cel puțin 5 ani și o reputație ireproșabilă. Un executor judecătoresc nu poate fi ales în funcția de președinte mai mult de două mandate consecutive. 5.74 Președintele Uniunii este de drept membru și Președinte al Consiliului UNEJ. 5.75 Pe perioada mandatului atât președintele, cât și vicepreședintele au obligația de a exercita activitatea de executor judecătoresc.

Conform Extrasului din procesul-verbal al Congresului XVI ordinar al executorilor judecătorești din 16.09.2022, au fost prezenți 144 executori judecătorești, fapt care constituie mai mult de 2/3 din cvorumul cerut de către Statutul U.N.E.J.

Conform aceluiași proces-verbal, pentru alegerea dlui Talmaci Roman în calitate de membru al Consiliului U.N.E.J., au votat 105 executori judecătorești, fiind întrunit numărul de voturi, impus de lege.

Similar, pentru alegerea dlui Talmaci Roman în calitate de președinte a U.N.EJ., au votat 92 executori judecătorești, fapt care corespunde cvorumului cerut de lege pentru alegere în calitate de Președinte a U.N.E.J.

Pentru alegerea reclamantului ***** în calitate de membru al Consiliului U.N.E.J. au votat 24 executori judecătorești.

Reclamantul nu a fost supus procedurii de votare pentru alegerea în calitate de Președinte a U.N.EJ., nefiind eligibil, or, poate fi ales ca președinte doar executorul judecătoresc care deține calitate de membru a Consiliului U.N.E.J.

Argumentele părții reclamante referitoare la pretinsa lipsă a personalității juridice al UNEJ, nu pot fi analizate de către instanța de judecată în cadrul prezentei cauze de contencios administrativ, or, depășesc limite legale a cauzei deduse judecății: nici actul administrativ în partea contestă, nici răspunsurile cu privire la cererea prealabilă nu au vizat, nici tangențial, aspecte de prinsa lipsă a personalității juridice a UNEJ.

Alegațiile reclamantului în partea ce ține de pretinsele dubii cu privire la integritatea persoanelor care au exercitat sau care exercită funcția de Președinte al U.N.E.J., precum și cu privire la pretinsele incompatibilități ale unor alte persoane ce exercită alte activități în cadrul U.N.E.J., pot fi relevante pentru a fi utilizate în cadrul campaniei electorale pentru funcțiile de conducere în cadrul UNEJ, dacă reclamantul consideră că prin respectivele modalități va putea să obțină rezultatul dorit. Însă, întru-un proces de judecată, exigențele impuse de lege necesită probarea prin mijloacele admisibile, cu utilizarea probelor pertinente și concludente, circumstanțele pe care partea le invocă, ținând și cont de faptul că, potrivit regulii generale, actele administrative beneficiază de prezumția de legalitate.

Întradevăr, potrivit art.18 alin.(1) lit.a) din Legea nr.113/2010: (1) Activitatea executorului judecătoresc se suspendă în cazul: a) deținerii unei funcții elective sau a funcției de secretar general al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești - pe durata mandatului. Însă, potrivit art.5 alin.(1) din Legea nr.113/2010, (1) Exercitarea activității de executor judecătoresc este incompatibilă cu activitatea remunerată în cadrul unor alte profesii, cu excepția activității didactice, științifice, de creație și activității în organele profesionale, precum și de mediator sau arbitru. Respectiv, nu se va afla în incompatibilitate în sensul art.5 alin.(1) din Legea nr.113/2010, nici un executor judecătoresc care exercită în cadrul organelor profesionale funcția de Președinte al U.N.E.J. (ce exercită concomitent și funcția de Președinte a Consiliului U.N.E.J.).

Alegațiile reclamantului cu privire la nepublicarea Statutului UNEJ în Monitorul Oficial, la fel, nu se alfă în legătură de cauzalitate cu esența litigiului dedus judecății – dezacordul reclamantului cu alegerea dlui Talmaci Roman în calitate de membru al Consiliului UNEJ, și, ulterior – președinte al UNEJ. Or, Statutul UNEJ și modalitatea de publicare a acestuia, nefiind contestate în modul și termenul prevăzut de lege, au obținut, prin prisma prevederilor art.140 Cod administrativ putea lucrului decis, și nu pot fi invocate în cadrul prezentului litigiu. O abordare contrară ar intră în contradicție cu principiul stabilității raporturilor juridice.

Contrar alegațiilor reclamantului privind lipsa motivării actului administrativ contestat ca element al legalității actului contestat, instanța de judecată constată că actul contestat conține circumstanțele de drept și de fapt, în baza cărora a fost emis. Mult ca atât, în corespundere cu art.123 alin.(1) lit.b), alin.(2) Cod administrativ, pârâtul a recuperat motivarea necesară până la finalizarea dezbaterilor judiciare, motivând în textul referinței prezentate soluția emisă.

În contextul celor relatate, instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună

dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actului administrativ individual defavorabil, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut de către instanța de judecată ca temei de anulabilitate sau de nulitate a actului administrativ individual defavorabil contestat, or, actele contestate sunt conforme legii materiale, emise cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent, ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii în contencios administrativ a reclamantului *****, nu există.

Argumentele reclamantului nu pot fi reținute de către instanța de judecată ca temei de ilegalitate a actelor defavorabile contestate, deoarece reclamantul interpretează *lato sensu* normele pe cale le consideră relevante. Iar scopul primordial al instituției contenciosului administrativ, după cum s-a invocat și *supra*, este prestabilit de legiuitor și presupune contracararea abuzurilor şi exceselor de putere ale autorităţilor publice, ordonarea activităţii autorităţilor publice. Respectiv, ca acțiunea în contencios administrativ promovată de reclamant să fie pasibilă de admis, reclamantul urma să identifice pretinse ilegalități și/sau abuzuri admise de către pârât la emiterea actului contestat, ceea ce nu s-a identificat în speță. Or, actele și activitatea administrativă desfășurată de către autoritatea publică pârâtă este conformă principiului legalității(art.21 Cod administrativ), nefiind identificat de către instanța de judecată nici un abuz din partea autorității publice pârâte în desfășurarea activității administrative, care s-a finalizat cu emiterea actului defavorabil contestat de reclamant. Prin urmare, acțiunea reclamantului privind anularea actului administrativ defavorabil urmează a fi respinsă, deoarece actul defavorabil, este legal, exprimând voința majorității executorilor judecătorești.

În conformitate cu prevederile art.16 din Codul administrativ, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Conform art.137 al Codului administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar şi doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

În esență dreptul discreționar al autorității publice este de a permite administrației să răspundă flexibil la diferite probleme. În acest fel, autoritatea publică poate lua decizii individuale în cadrul unui cadru legal, făcând astfel posibilă realizarea unui echilibru între obiectivul legal abstract şi circumstanțele reale a unei situații concrete. În special, discreția oferă

un loc pentru un test de rapiditate şi echitate. La discreția administrației, trebuie să fie determinată o consecință legală din mai multe măsuri posibile, permise în fiecare caz.

Autoritatea publică are posibilitatea de a alege o măsură, în baza dreptului discreționar, autoritatea publică are o marjă de apreciere şi trebuie să încorporeze propriile considerente de oportunitate în decizia sa. Termeni precum „poate" sau „este autorizat" în normele legale indică o astfel de latitudine. Respectiv, autoritatea trebuie să-şi exercite întotdeauna discreția, așa cum solicită legiuitorul.

În circumstanțele speței, pârâtul nu putea să emită vreo altă soluție decât cea care exprimă rezultatul votului secret al executorilor judecătorești, dreptul discreționar al acestuia limitându-se la consemnarea rezultatelor procedurii de vot.

Potrivit art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e).

Conform prevederilor art.art.224 alin.(1) lit.f), 232 din Codul administrativ al Republicii Moldova; art.art.236-241 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Acţiunea în contencios administrativ a reclamantului ***** împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești privind anularea punctului 8 în partea ce se referă la executorul judecătoresc Roman Talmaci și punctului 9 integral din Hotărârea Congresului XVI al executorilor judecătorești din 16.09.2022 și a răspunsurilor ***** din 14.11.2022 și din 01.12.2022, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru (adresa: mun.Chișinău, bd.Ștefan cel Mare și Sfânt, 162).

Judecător Liudmila Holeviţcaia